

[Conrad Kokoed.]

og man hører ikke så meget om høreskadede o. lign.

Lovforslagets indhold kan mit parti stort set tiltræde, og jeg har lagt mærke til, at loven om sprængstoffer ikke ændres. I øvrigt skal jeg ikke komme ind på de forskellige detaljer i lovforslaget. Det væsentlige må vel være § 2, hvori der står, at fyrværkeri med knaldeffekt må ikke anvendes uden politiets tilladelse. Nu ved jeg meget vel, at der ude omkring tænkes på de hjemmelavede knaldeffekter, kanonslag, om man vil, som vel også kan være skadelige, når de bliver behandlet af ukyndige. Der er nok en del, som tænker på dette, men det må altså ikke anvendes; det er vel hensigten med forslaget.

Nu skal vi vel ikke have flere forbud end højst nødvendigt, og i § 4 er der da også indsat en bestemmelse, hvori der gives adgang til at gøre undtagelser, sådan at lovforslaget i sig selv bliver en skærpelse af den tidligere lovgivning, men ikke totalt forbud, sådan har jeg opfattet det.

Ikrafttrædelsesdatoen burde måske være allerede i år. Det ærede medlem hr. Bladt havde sine betænkeligheder ved, at det først skulle være i 1966, og de betænkeligheder, som blev lagt til grund, forstår jeg; men spørgsmålet er vel, om man tror, at de indkøb, der er gjort af fyrværkeri, bliver tilintetgjort, hvis loven sættes i kraft f. eks. den 15. december; bedst havde det vel været, hvis man allerede kunne sætte den i kraft på et tidligere tidspunkt. Der er forskellige ting, vi kunne ønske drøftet i et udvalg, men vi vil tilsige en velvillig behandling for at finde en løsning på dette spørgsmål, som måske er mere vigtigt, end vi til daglig tænker over.

Hanne Budtz: Da vi i 1958 vedtog den nugældende lov om forbud mod visse fyrværkeriartikler, mente vi selv, at vi var nået et meget væsentligt skridt frem til at begrænse den meget ubehagelige og også skadevoldende støj, der er forbundet med fyrværkeri med større knaldeffekt; vi synes også, at hvis dette forbud var blevet overholdt, havde loven muligvis været tilstrækkelig. Det er meget godt at udstede forbud, men hvis de ikke overholdes, nytter det jo ikke meget.

Forbud i almindelighed må vel nok i almindelighed være uønskværdigt og medfører ofte omgåelse f. eks. ved hjemmefabrikation. Lige så klart er det, at når der som i dette tilfælde fremkommer en meget indgående undersøgelse og alvorlige argumenter fra lægelig side om, at det er skadeligt, så kan der ikke fra mit partis side være nogen diskussion om, at vi må følge den henstilling, der ligger deri, og mit parti er da også positivt indstillet over for lovforslaget.

Jeg har med interesse læst de enkelte tabeller i denne undersøgelse, men jeg vil dog lige bemærke, at en af de ting, der ikke er oplyst i undersøgelsen og formentlig på ingen måde kan oplyses, er, om det fyrværkeri, de drenge, der er omfattet af undersøgelsen, har været ude for, er fyrværkeri af den art, der i forvejen er forbudt. Vi ved jo, at der anvendes meget af det forbudte fyrværkeri, men man har vel ikke ligefrem bevidst udsat disse drenge for dette; det er formentlig ikke noget, der kan oplyses, men det skal måske tages i betragtning.

Det er ikke for at bagatellisere denne sag, men jeg vil dog erindre om, at der er umådelig mange områder, hvorpå mange af os kan blive udsat for at få forringet vor hørelse i det daglige; jeg tænker ikke mindst på støj fra trafikken på gaderne og støj i industri. Jeg har dog lyst til lige at pege på, at forældre har den mulighed, hvis de varetager pasningen af deres børn, at de kan holde dem væk fra fyrværkeriet og dermed fra de skadelige virkninger, hvad man derimod ikke kan, når det drejer sig om trafiklarm og anden form for larm.

Når jeg har sagt det, vil jeg gerne understrege, at det gør ikke nogen ændring i mit partis positive stilling til lovforslaget. Vi går ind for det, og jeg vil blot lige nævne, at det måske kunne få den pågældende industri til at fabrikere nytårsfyrværkeri med farveeffekt i stedet for denne voldsomme lydeffekt. Det er klart, at foruden alt det alvorlige, det betyder for menneskene, er det et af de områder, alle dyrevenner vil være enige om.

Den højtærede justitsminister har foreslået, at ikrafttrædelsesdatoen skal være den 15. januar 1966; endnu har vi ikke haft lejlighed til at høre ministeren i dag, men vi